

Saffner: Ligesom den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, kan jeg udtale min Paastjønne af dette Lovforslags Fremkomst. Siden 1861 er der forløbet 20 Aar, og det er naturligt, at de Erfaringer, man har gjort i dette Tidrum, kunde fremstille det for En som nødvendigt at komme enten til en Revision af den paagjældende Lov af 2den Marts 1861 eller til supplerende Bestemmelser. Der finder jo ganske vist her i Landet ikke sjældent Ildbrande Sted, og desværre er det ikke ualmindeligt, at der ved disse Ildbrande gaar saavel Mennekeliv tabt, som ogsaa at endel Kreaturer omkomme. Det var jo meget ønskeligt, om der ved en Lov kunde træffes Foranstaltninger, som kunde tjene til at formindste disse Ulykker, men det gaar med disse Foranstaltninger ligesom med de Foranstaltninger, som ere paabudne ved et Lovforslag, vi for kort Tid siden havde til Forhandling her i Landstinget, nemlig Forslaget om en ny Bygningslov for Kjøbenhavn, at de i Reglen ville medføre ikke ganske ubetydelige Udgifter for Bygherrerne og som en Følge deraf ogsaa medføre for dem, som skulle leie Bygningerne af Bygherrerne, en forhøjet Leieafgift. Nu er det, tror jeg, en Kjendsgjerning her i Landet, at vore Landbygninger, navnlig de Bygninger, som staa i Forbindelse med Voldsbrug, det være sig større eller mindre, koste urimeligt Meget; der er aldeles intet rimeligt Forhold mellem de Udgifter, man maa anvende paa Bygningers Opførelse, og den Indtægt, man har af Jorden, og derfor er der vist al Grund til at gaa frem med en høj Grad af Varsomhed, naar man vil paabyde Foranstaltninger for Bygningsvæsenet, som skulde formindste Faren i Tilfælde af Ildbrande; men jeg tror, at man ogsaa her kan udtale sin Paastjønne af den Forsigtighed, hvormed den høitævede Minister er gaaet frem. Det er ikke meget vidtgaaende Fordringer, han har stillet, og de fleste af dem, tror jeg, kunne betegnes som hensigtsmæssige. Efter at jeg har udtalt dette og yttret et Par Ord om det Tilsyn, som er foreskrevet i Loven, dels med nye Bygningers Opførelse og dels med deres Vedligeholdelse, vilde jeg egentlig kunne slutte, naar vi strengt skulde holde os Forretningsordenens Bydende efterrettelige og ikke komme ind paa Detailler, men jeg tror, det ligger i dette Lovforslags Natur, at man vanskeligt kan udtale sig om det i dets Helhed uden for endel at komme ind paa Enkeltheder, Noget, som efter den høitævede Formands Udtalelse heller ikke vil møde nogen væsentlig Indsigelse fra hans Side. Naar jeg saaledes først gaar til § 1, kan jeg der slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Landstings-

mand, der først havde Ordet. Med ham er jeg enig i, at man burde gaa et Skridt videre end Lovforslaget, nemlig dertil, for alle nye Bygninger, som opføres og tælles med Straa eller Rør, at paabyde Anvendelsen af galvaniseret Zerntraad. Det er en ulykkelig Lygt, man her i Landet hos vore Jordbrugere, saavel de større som de mindre, har til at sammenbygge Voldsbygningerne, Noget, som hverken er begrundet i en mindre tilfredsstillende Rejsikkerhed her i Landet, eller kan siges at være begrundet i klimatiske Forhold. Naar jeg undtager vort nærmeste Nabolands sydligste Del, Slaane, tror jeg, man kan reise vide omkring i Verden uden at finde noget Tilsvarende til vore sammenbyggede Bøndergaard eller sammenbyggede Herregaarde, som mange Gange med 200, 250 eller 300 Kreaturer kun ere forsynede med en eneste Udgang. De enkelte Steder, hvor man er vejen bort fra denne Byggemaade og har lagt de forskellige Bygninger noget adskilte, har man dog ikke kunnet overvinde sig til at lade Nabningerne mellem disse Bygninger vedblive at være Nabninger; nei, man har luffet dem med et Plankværk og slett for at have det rigtig lunt, for at have Alt indenfor sin Synskreds, og i Tilfælde af Ildbrand have Vanskeligheder med at faae Mennekeliv saavel som Kreaturer ud. At faae denne Tendents hos Befolkningen forandret, tror jeg, der er saare liden Udset til, og i hvert Fald kan det ikke lade sig gjøre ad Lovgivningens Vej. Man maa altsaa tage Forholdene, som de ere, og træffe sine Foranstaltninger derefter, og saa tror jeg, at den ærede første Taler har fuldkommen Ret i at sige, at vi maa paabyde, at alle Straa- og Rørtag bindes med galvaniseret Zerntraad. Det ærede Medlem stillede det Spørgsmaal, hvorfors man ikke samtidig med dette Paabud havde aabnet et andet Alternativ, nemlig Anbringelsen af Ildgittere. Med den Betragtning, han gjorde gjældende af Bygningerne, maa han jo vistnok forlange, at disse Ildgittere skulle anbringes rundt omkring alle vegne, thi ellers vilde Henigten jo ikke opnaas. Dette vil ikke alene foraarsage en ikke ganske ringe Udgift; men jeg tror, at disse Ildgittere ville være mange Steder væsentligt til Hindre, navnlig hvor de komme i Nærheden af Kvistene, de Nabninger, som ere bestemte til Indladningen af Sæd og Hø. De maa jo anbringes temmelig tæt op til Kvistene, de ville være udtatte for endel Overlast, og der vil mellem Ildgitterene og Tagene samle sig en Masse Affald af Hø og Salm, som man vistnok kun i de færreste Tilfælde vil fjerne, og som altsaa i Tilfælde af Ildbrand vil kunne flyve rundt omkring paa de omkringliggende Byg-